

mane hora decima major commendatio. Qua completa solemnis Missa Requiem cum musica a Priore Sti Michaelis cantata fuit, sub qua eruditissimus Dnus Macarius Simeomo, ejusdem ecclesie canonicus, sacre theologie licentiatus et lector, orationem funebrem dixit ac typis edidit.

Missa finita ac precibus coram feretro cantari solitis, omnes Domini Canonici Abbatie in loco capitulari elegerunt duos commissarios qui in aula Principis causam futuri novi abbatis agerent, videlicet D. fr. Radulphum Ceulemans, suppriorem et D. fr. Milonem vander Stock, pastorem et provisorem bonorum in Neerockerzeel. Quo facto convivium mortuarium celebratum fuit in majori aula abbatie, in quo preter omnes religiosos interfuere Amp.mus Prelatus Sti Bernardi ; R. D. Decanus Iprensis et quidam alii amici, numero octo vel decem.

* * *

VERGLEICH ZWISCHEN MARCHTAL UND DEM BISCHOF VON CONSTANZ

Die Bischöfe von Constanz suchten die Prämonstratenser-Abteien der Schwäbische Circarie zu Zahlungen für das Seminar und zu anderen Zwecken heranzuziehen.

Die Abteien aber wehreten sich, und mussten sich auch in Rom verteidigen, wobei sie die Hilfe des Procurator generalis anriefen.

Im Jahre 1735 kam ein Vergleich zu stande zwischen dem Bischof und die Abtei Marchtal. Das diesbezügliche Dokument lautet :

Nos Joannes Franciscus, episcopus Constantiensis, notum facimus et testamur quod cum monasterio Marchtallensi Ordinis Praemonstratensis ratione concurrentiae ad seminarium nostrum Marispurgense praesentem iniverimus conventionem.

Dictum monasterium mille ducentos florenos monetae imperialis receptori seminarii, una cum censu pro rato temporis decursu numerabit, hacque solutione semel praestita sese liberabit ab obligatione concurrentiae. Vicarii autem et parochi residentes in loco parochiae vel ad provisionem parochiarum exeuntes suam contributionis quotam juxta taxationem in capitulis ruralibus nuper conscriptam nobis presentatam extradent decanis capitulorum ad tempus et modum cleri saecularis.

Quod conventio isthaec ac praestatio contributionis ad seminarium neque privilegiis aut exemptionibus praefati Ordinis Praemonstratensis neque recessui die 19. Nov. 1699 inito quidquam obsit, sed

nonobstante hac conventione et contributionis praestatione tam recessus allegatus quam privilegia et exemptio Ordinis in suo robore permanere debeat ; quod hisce declaramus.

In quorum fidem hasce litteras reversales propria manu subscripsimus et sigillo nostro pontificali communiri iussimus. Data Marisburgi in residentia nostra episcopali, 2 Augusti 1735.

Schon lange vorher hatten sich die Praemonstratenser der schwäbische Circarie in derselben Angelegenheit an den Vicarius generalis Servatius de Lairvelz um Rat gewendet. Dieser schrieb an den Abt von Ursperg :

Quod attinet ad subsidium charitativum impositum, si privilegiorum nostrorum antiquorum vim attendamus, illo et similibus plane liberi comperiemur. Si vero ad praxim recurramus, existimavi episcopos posse jure praxis et possessionis id a parochis nostris exigere. Praxis enim illa sic invaluit, ut praescripsisse videatur. Apud nos quidem hujusmodi praxis in usu non est, nisi quando surgit episcopus novus, qui a parochis nostri Ordinis non minus quam ab aliis caritativum subsidium (quod jucundum adventum appellant) exigit et sine mora ulla vel querela accipit. Quare videtur satius esse illi subsidio parochis nostris imposito satisfacere, quam litem valde dubiam et ancipitem cum magno ordinariorum odio intendere, dummodo tamen subsidium illud parochis dumtaxat et non monasteriis nostris (quae ab hujusmodi onere plane libera sunt et nullatenus ordinariis subjecta existunt), impositum esse dignoscatur. Datae Mussiponti in Seminario nostro Nicasiano, 14 Januarii, anno 1610.

Servatius de Lairvelz,
Abbas Sanctae Mariae.

Archiv der Abtei Obermarchtal, in Obermarchtal im Besitze des Fürsten Taxis.

Dr. B. GRASSL